

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt mandag den 2. maj 2022

Sag BS-50856/2020-HJR

Anne Black ApS (advokat Johan Løje)

mod

Salling Group A/S
(advokat Claus Barrett Christiansen)

og

Sag BS-50859/2020-HJR

Anne Black ApS (advokat Johan Løje)

mod

Ronald A/S
(advokat Thorbjørn Swanstrøm)

Dommerne Thomas Rørdam, Michael Rekling og Kurt Rasmussen har deltaget i afgørelsen.

Påstande

Anne Black ApS har nedlagt påstand om, at ankesagen begrænses til at angå spørgsmålet om udmåling af erstatning og vederlag.

Salling Group A/S og Ronald A/S har nedlagt påstand om, at ankesagen ikke begrænses.

Sagsfremstilling

Anne Black anlagde den 15. august 2016 sag mod Salling Group og Ronald med påstand om betaling af 3 mio. kr. som følge af en påstået krænkelse af Anne Blacks ophavsret og rettigheder efter markedsføringsloven ved salg af tre produkter.

Sø- og Handelsretten afsagde den 4. juni 2019 dom i sagen. Retten fandt, at Salling Group og Ronald havde krænket Anne Blacks rettigheder efter ophavsretsloven og tilkendte Anne Black et beløb på 1,5 mio. kr. i erstatning og vederlag.

Salling Group og Ronald ankede dommen til Østre Landsret, der traf afgørelse i sagen ved dom af 11. juni 2020. Ved dommen fandt Østre Landsret, at Anne Blacks ophavsret var krænket ved et af de tre produkter, og at salget af alle tre produkter indebar en overtrædelse af markedsføringsloven. Landsretten tilkendte på den baggrund Anne Black 300.000 kr. i erstatning og vederlag.

Anne Black ansøgte den 8. juli 2020 om Procesbevillingsnævnets tilladelse til at indbringe sagen for Højesteret. Af ansøgningen til nævnet fremgår bl.a.:

”Anmodningen om anketilladelse omfatter alene spørgsmålet om tilde-
ling af erstatning og rimeligt vederlag i sagen – påstand 3 for Østre
Landsret, og Anne Black ønsker at genfremsætte sin oprindelige på-
stand om betaling af kr. 3.000.000 i erstatning og rimeligt vederlag for
den skete krænkelse.”

Procesbevillingsnævnet meddelte den 1. december 2020 Anne Black tilladelse til at indbringe landsrettens dom for Højesteret. Af tilladelsen fremgår bl.a.:

”Procesbevillingsnævnet meddeler herved i medfør af retsplejelovens §
371, stk. 1, 2. pkt., Anne Black ApS tilladelse til anke til Højesteret af en
dom, der er afsagt af Østre Landsret den 11. juni 2020 i to sambehand-
lede sager mellem Anne Black ApS og henholdsvis Salling Group A/S
og Ronald A/S.”

Anne Black indbragte herefter dommen for Højesteret ved ankestævning af 28. december 2020. I ankestævningen er det anført, at Anne Black påanker den del af Østre Landsrets dom, der angår landsrettens fastsættelse af erstatning og vederlag.

Ved svarskrifter af 9. marts 2021 nedlagde Salling Group og Ronald påstand om frifindelse i det hele.

Parterne er uenige om, hvorvidt ankesagen er begrænset til spørgsmålet om udmåling af erstatning og vederlag.

Parternes synspunkter

Anne Black har anført navnlig, at sagen for Højesteret er begrænset til at angå spørgsmålet om udmåling af vederlag og erstatning. Det fremgår således af ansøgningen til Procesbevillingsnævnet, at der alene er søgt om procesbevilling til dette spørgsmål. Det er ikke afgørende, at det ikke fremgår direkte af tilladelsen fra Procesbevillingsnævnet, at den er begrænset. Hvis de indstævnte ønskede, at ankesagen også skulle omfatte spørgsmålet, om der er sket en krænkelse af Anne Blacks rettigheder, skulle de have indgivet en anmodning om tilladelse til kontraanke angående dette spørgsmål.

Salling Group og Ronald har anført navnlig, at Procesbevillingsnævnets tilladelse til anke er meddelt uden begrænsninger. Der er derfor ikke hjemmel til at afskære dem fra at nedlægge de påstande og gøre de anbringender gældende, som har været fremført i de foregående instanser. Der kan efter retsplejeloven ikke stilles krav om, at de indstævnte kontraanker for at kunne få prøvet hele sagen.

Retsgrundlag

Retsplejelovens § 371, stk. 1, er sålydende:

”Domme, der er afsagt af en landsret som 2. instans, kan ikke ankes. Procesbevillingsnævnet kan dog meddele tilladelse til prøvelse i 3. instans, hvis sagen er af principiel karakter. Hvis særlige grunde taler for det, kan tilladelsen begrænses til en del af det krav, som sagen angår, eller, hvor sagen omfatter flere krav eller spørgsmål, til et af disse”

Bestemmelsens 3. pkt. blev indført ved lov nr. 536 af 26. maj 2010. Af forarbejderne til loven (Folketingstidende 2009-10, tillæg A, lovforslag nr. L 145, de specielle bemærkninger) fremgår bl.a.:

”Det foreslås, at Procesbevillingsnævnets tilladelse til at anke en landsretsdom i en civil sag til Højesteret kan begrænses til en del af det krav, som sagen angår, eller, hvor sagen omfatter flere krav eller spørgsmål, til et (eller flere) af disse.

Forslaget om, på hvilken måde en begrænsning til en del af sagen kan ske, svarer til de muligheder, retsplejelovens § 253 giver for at opdele behandlingen og afgørelsen af en sag. En anketilladelse kan således begrænses til en del af et krav, til et eller flere krav eller til et eller flere spørgsmål.

Efter forslaget kan en anketilladelse begrænses til en del af sagen, hvis særlige grunde taler for det. Udgangspunktet er således, at en anketilladelse omfatter hele sagen. Procesbevillingsnævnets vurdering af, om der foreligger særlige grunde, vil navnlig bero på, om kun visse krav eller spørgsmål i sagen findes at være af principiel karakter, og i givet fald om de principielle dele af sagen skønnes at kunne udskilles og afgøres særskilt af Højesteret på en måde, som er hensigtsmæssig for parterne og retten.

Procesbevillingsnævnet kan inddrage parternes synspunkter ved afgørelsen af, om en anketilladelse skal begrænses til en del af sagen, og i givet fald af, hvordan begrænsningen nærmere skal ske, og parterne vil således have mulighed for at fremsætte deres synspunkter i ansøgningen om tredjeinstansbevilling henholdsvis en eventuel udtalelse fra modparten. Nævnet er ikke bundet af parternes synspunkter.

Hvis Procesbevillingsnævnet begrænser en anketilladelse til en del af sagen, skal nævnet angive begrænsningen så præcist som muligt i tilladelsen. Det vil bero på sagens konkrete omstændigheder, hvor meget der vil være behov for at angive.”

Højesterets begrundelse og resultat

I den foreliggende sag er anketilladelsen fra Procesbevillingsnævnet ikke begrænset til at angå spørgsmålet om udmåling af erstatning og vederlag. Ankesagen angår derfor hele landsrettens dom.

THI BESTEMMES:

Ankesagen er ikke begrænset til alene at angå spørgsmålet om udmåling af erstatning og vederlag.